

Tavasza mintha kicserélték volna őket

Év végi mérlegen a Kondorosi TE labdarúgó-csapata

A Kondorosi TE 2005–06. évi felnőtt együttese

Pontban egy évvel ezelőtt esett ki az NB III-as bajnokságból a Kondorosi TE labdarúgó-csapata. Bár az MLSZ versenybizottsága akkoriban felkérte a klubot, hogy az átszervezett harmadik vonalba adja le a nevezését, a vezetőség anyagi és szakmai megfontolásból a nem vállalta mindezt. A helyi szurkolók így hosszabb idő után ismét megyei I. osztályú meccseken tapsolhattak kedvenceiknek. Az őszi idényben azonban nem kellett vörösre paskolni a tenyerüket, hiszen a csapat 19 mérkőzésen csupán 15 pontot szerzett, amivel akkor a 15. pozíciót foglalta el a 18-as listán. Tavaszra ellenben szinte feltámadt a gárda, amely 35 ponttal a legjobb mutatót produkálta az egész mezőnyben, és ezzel a 10. helyre tornázta fel magát. A további részleteket Somogyi János vezetőedzővel eleventtük fel.

– Milyen célokkal kezdték a 2005–06-os szezont, miután eldöntötték, hogy nem a magasabb osztályban indulnak?

– Mindenek előtt egy többségében helyi, illetve kondorosi kötődésű játékosokból álló, stabil megyeegyes gárda kialakítását vettük tervbe. A felkészülés során azonban túl sok problémával kellett szembesülnünk, ráadásul az őszi idényben jó pár sérülés is megnehezítette a dolgunk.

– Ennek tudható be az, hogy a bajnokság első felében alaposan elmaradt a várakozástól az együttes?

– Több összetevőből áll a gyenge őszi szereplés. Nehezen vettük át az osztály miliójét, de még mielőtt átállhattunk volna erre a „hullámhosszra”, megtizedeltek bennünket a sérülések. Olyan tapasztalt labdarúgók estek ki hosszabb időszakra, mint Benczur, Zöldi, vagy Ancsin. A sérültek helyébe az amúgy is szűkös keret miatt ifjúsági korú fiatalokat kellett bevetni, ráadásul a szerencse sem volt mellettünk, hiszen nyolc találkozón szenvedtünk egygólos vereséget.

– Mit lehetett tenni abban a si-

ralmasnak tűnő helyzetben?

– El kell ismerni, mély gödörben volt a társaság. Szerencsére a vezetőség érezte, hogy erősítésre van szükség, így a téli felkészülés megkezdése előtt olyan tapasztalt labdarúgók kerültek hozzánk, mint az OMTK-tól érkező Boér Zsolt, a kétsopronyi Kerekes Róbert, vagy a hosszú kihagyás után újra játékra jelentkező, rutinos Udvari Sándor. Az új igazolások érkezésén túl, időközben a sérülteink is felépültek, vagyis igazán ideális kerettel végezhattük a tavaszi alapozást. Már az ott tapasztalt létszám és hozzáállás előrevetítette a jó szereplés lehetőségét, hiszen rendszerint 16–18 emberrel végeztük a munkát, amire megyei szinten kevés helyen akad példa.

– Aztán a várt jó szereplés beigazolódott a bajnokságban, talán még többet is nyújtott a

csapat az elvárhatótól...

– A Magyarbánhegyes elleni siker megadta az alaphangot, és bár rögtön ezután odahaza kikaptunk a bajnoki címre aspiráló Mezőhegyestől, a folytatásban több, számomra is meglepő győzelmet arattunk. Különösen az volt furcsa, hogy a jó szereplés zálogát elsősorban az idegenbeli találkozók jelentették, hiszen az elhalszott gyomai meccset leszámítva valamennyit megnyertük. Odahaza a már említett mezőhegyesi fiaskó mellett további két döntetlen eredményezett pontvesztést, ettől függetlenül nem lehetek elégedetlen, mivel a tavaszi játéknapok alapján valamennyi riválisunknál eredményesebbek voltunk.

– Bár a jó teljesítmény mindig egy kollektíva közös érdeme, ennek ellenére rendre akadnak átlagon felüli egyéni produkciók is. Kik tartoztak az utóbbiak táborába?

– Természetesen a tavaszi eredmények függvényében mindenki dicsőretet érdemel. Külön is kiemelnék azonban két idősebb játékost, Pusztai Zsoltot és Sárosi Jánost, akik az edzőmunkájukkal és a mérkőzéseken mutatott teljesítményükkel pozitív példát mutattak a fiataloknak. Bár név nélkül, de ide kívánczok, hogy az idei sikereink alapját a tavaszra

nagyon összeálló védelmünk jelentette.

– Lehet már tudni, mit hoz a jövő akár a személyes, akár az együttes életében?

– A vezetőség marasztalt, én pedig készséggel tettem eleget ennek, mivel ilyen remek közönségben tényleg jó dolgozni. Jelenleg úgy néz ki, hogy a csapat együtt marad, legfeljebb egy-két poszton képzelhető el változás. Egy olyan gárdát szeretnénk kialakítani, amelynek nem lesznek hasonló gondjai az őszihez.

– Mikor kezdik el a felkészülést?

– Július első napján tartunk a sporttelepen egy bográccsossal egybekötött szezonzáró-szezonyitó bulit, de az érdemi munkát csak közvetlenül a labdarúgó világbajnokság után, július 10-én kezdjük meg. Az idő rövidsége miatt két hetünk lesz az alap állóképesség fejlesztésére, 22-én pedig már az első edzőmeccset szeretnénk játszani.

– Eredményes munkát kívánunk!

– Köszönöm, miként az érdeklődést is. Búcsúzóul hadd fejezzem ki hálám a vezetőknek és a támogatóknak, akik munkájukkal és segítségükkel előteremtik a csapat zavartalan működésének feltételeit. A fiúk nevében is köszönettel tartozom a lelkes szurkolóinknak, akik közül sokan nem csak a hazai mérkőzésekre jártak ki, de a vidéki találkozókra is rendre elkísértek bennünket. Kijár azonban az elismerés Zsjakné Katikának, valamint Nagy Bélának, az ő kettejük áldozatos munkája ugyanis otthonosabbá teszi a hétköznapi klubéletet.

Házi góllövőlista

A csapat 2005–06. évi házi gólkirálya Pusztai Zsolt lett, aki 16 alkalommal talált az ellenfelek hálójába. A további sorrend így fest: Boér 8, Kéri, Medvegy 5–5, Kerekes A. 4, Ancsin, Rómer, Zöldi 3–3, Benczur, Palyusik 2–2, Omiljak, Udvari 1–1, Bordács (Békésszentandrás) öngól.